

XAVIER SOLANAS

Representació per part de Gran Centre i Quatre per Quatre el 2001, de l'obra "L'auca del senyor Esteve" de Santiago Rusiñol.

Els botiguers, en el punt de mira

Els botiguers, sovint considerats alguns d'ells a nivell general pels seus detractors amb el nom despectiu de botiflers, van merèixer una atenció especial a Granollers el 1983 per part dels autors anònims del pamflet *El Gual Permanent*, una revista en la qual determinats polítics i coneguts comerciants, eren exposats a escarni públic a partir d'opinions, comentaris... Tot i això, un dels escrits més polèmics sobre els comerciants de la ciutat el va escriure el 1985 Miquel Blancher al setmanari *L'Actualitat Comarcal*.

El paper dels botiguers dins de l'entramat social i econòmic de Granollers ha merescut fins ara, com hem pogut comprovar amb diferents cites històriques, elogis, opinions favorables, crítiques despietades... Tota mena de consideracions i opinions que han restat recollides en diversos mitjans de comunicació. No ens farem ressò en aquesta ocasió de les relatives al *Gual Permanent* —el nom dels seus autors continua sent tot un misteri— per considerar que van ser publicades des l'anonimat més absolut, però sí oferim unes breus notes sobre l'article que el 1985 va publicar al setmanari *L'Actualitat Comarcal* el gerent del Patronat de Cultura de l'Ajuntament **Miquel Blancher** i que tanta polseguera va aixecar.

És com es pot comprovar, una reflexió a l'entorn d'una activitat que ha merescut sempre una atenció especial. I per a prova de com canvien sovint les circumstàncies, res millor que comprovar el bon ofici i talent que demostren els comerciants de Gran Centre i el grup de teatre Quatre per Quatre, tot representant per l'Ascensió —aquest serà el seu tercer any consecutiu— "*L'auca del senyor Esteve*" de **Santiago Rusiñol**, una obra a través de la qual l'autor sintetitza, d'una manera afectuosa però

crítica, la visió que la societat té del botiguer

És a partir d'aquesta visió crítica amb què sovint s'han de veure les coses, que el gerent del Patronat de Cultura de l'Ajuntament va decidir publicar un article que, com ja hem assenyalat, va donar molt a parlar en el seu moment. Sota el títol "*Granollers, ciutat comercial*", Blancher va escriure: «A la nostra ciutat, el predomini polític i social de la petita burgesia comercial és clar, manté a les seves mans, per damunt de totes les vicissituds, el control dels mecanismes econòmics, socials i polítics de la ciutat. Així, la vida quotidiana de la ciutat reflecteix la influència d'aquests sectors que, amb les seves virtuts i defectes, determinen fins i tot la imatge exterior de Granollers com a centre exclusivament comercial i de serveis, tranquil i pròsper, on res no detura el ritme de les transaccions i que compta amb un dels índex de preus més elevats de Catalunya».

Sobre l'actitud dels representants del comerç va assenyalar igualment: «L'interès d'aquest grup social per la seva ciutat es manté purament a nivells comercials i de benefici, car se la veu com el marc necessari per a l'establiment propi i només en aquest sentit. Les seves grans batalles rei-

vindicatives es limiten als impostos, a pensar en l'aparcament dels seus clients o bé que no els robin el gènere de la botiga. La resta de problemes no els fan ni fred ni calor».

Una setmana després la rèplica no es va fer esperar i Blancher va ser acusat per part de d'empresaris i representants empresarials i comercials com **Jordi Hortolà**, **Josep Maria Ventura**, **Antoni Duran** i **Carles Riera**, «d'incapaç i fracassat». **Manel Roca** catalogà Blancher com «*El savi de Vilatrística*» i demanà per a ell «*misericòrdia i oblit a semblant tàvec*».

Uns quants anys més tard, **Amador Garrrell** i **Soto**, que a la seva *Auca* de la història de Granollers de 1976 referència perfectament l'activitat comercial de la ciutat en el seu dibuix 34 amb la presentació d'un botiguer davant el seu local **La Perfecció** (*Bé interpreta el seu paper / el bescantat botiguer*), publicà pel juny de 1999 a *El 9 Nou* l'article *Botigues i botiguers* on, entre d'altres moltes coses, deia: «A mi, els botiguers m'encanten i vull que se sàpiga de bon principi. Reconec sense ambages que ells, els comerciants amb botiga, exclusivament venedors, són vitals dintre la nostra economia i han fet anar endavant la ciutat creant riquesa».